

4) Technische Unie BV zostaje obciążona kosztami niniejszego postępowania. Koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji, w którym wydano wyrok z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawach połączonych T-5/00 i T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied i Technische Unie* przeciwko Komisji, pokrywa Technische Unie BV w sposób określony w pkt 3 sentencji wspomnianego wyroku.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-275/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i 2454/93 — Środki własne Wspólnoty — Udostępnienie — Termin — Odsetki za opóźnienie — Brak zachowania i przekazania dokumentów dotyczących stwierdzenia i udostępnienia środków własnych)

(2006/C 294/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Giolito i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciele: E. Dominkovits i M. Wimmer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: C. Jackson, pełnomocnik oraz M. Angiolini i R. Anderson, barristers)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, str. 1), uchylającego i zastępującego od dnia 31 maja 2000 r. rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euroatom (Dz. U. L 155, str. 1) — Nieprawidłowości i opóźnienia stwierdzone w zapisaniu na rachunkach środków własnych

Sentencja

1) Nie zapisując w wymaganym terminie ustalonych roszczeń na rachunkach, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r.

wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot,

nie sprawdzając, czy od dnia 1 stycznia 1995 r. nastąpiły inne opóźnienia w udostępnieniu środków własnych z powodu opóźnienia w zapisaniu na rachunkach w rozumieniu art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1150/2000, niszcząc archiwa dotyczące tego okresu i nie przekazując informacji o tych opóźnieniach Komisji w celu umożliwienia jej obliczenia odsetek za opóźnienie, należnych zgodnie z art. 11 rozporządzenia nr 1150/2000 w związku ze opóźnieniem w udostępnieniu środków własnych,

Królestwo Belgii uchybiło swoim zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 3, 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1150/2000, uchylającego i zastępującego od dnia 31 maja 2000 r. rozporządzenie Rady nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euroatom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz. U. L 155, str. 1), które ma identyczny przedmiot, oraz art. 10 WE.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.8.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawy połączone C-282/04 i C-283/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 56 ust. 1 WE oraz 43 WE — Akcje specjalne („golden shares”) państwa niderlandzkiego w spółkach KPN i TPG — Określenie pojęć „udział w kontroli”, „inwestycja bezpośrednia” oraz „inwestycja portfelowa” w kontekście podstawowych wolności — „Środek państwowy” w rozumieniu podstawowych wolności — Zapewnienie powszechnych usług pocztowych)

(2006/C 294/10)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk, A. Nijenhuis i S. Noë, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (Przedstawiciele: H.G. Sevenster, J.G.M.van Bakel i M. de Grave, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 i 56 WE — Prawa związane z akcjami specjalnymi państwa niderlandzkiego w spółce Koninklijke KPN NV oraz TPG NV

Sentencja

1) Utrzymując w statutach Koninklijke KPN NV i TPG NV określone postanowienia, zgodnie z którymi w skład kapitału tych spółek wchodzi posiadana przez państwo niderlandzkie akcja specjalna przyznająca temu państwu szczególne uprawnienia do zatwierdzania określonych decyzji zarządczych organów tych spółek, które nie ograniczają się jedynie do sytuacji, w których interwencja tego państwa jest konieczna z powodu nadrzędnych względów interesu ogólnego uznanych przez Trybunał, a w przypadku TPG NV w szczególności ze względu na zapewnienie powszechnych usług pocztowych, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 ust. 1 WE.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek Bundesfinanzhof — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Sprawa C-290/04) (¹)

(Artykuł 59 traktatu EWG (następnie art. 59 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu EWG (następnie art. 60 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 60 WE) — Ustawodawstwo podatkowe — Podatek dochodowy — Świadczenie przez nierezydenta usług w ramach spektakli artystycznych — Zasada potrącenia podatku u źródła — Usługodawca nie będący obywatelem państwa członkowskiego)

(2006/C 294/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 50 WE) — Krajowe ustawodawstwo podatkowe, zgodnie z którym usługobiorca będący rezydentem jest zobowiązany potrącić podatek od wynagrodzenia wypłacanemu usługodawcy nie będącemu rezydentem

wiązany potrącić podatek od wynagrodzenia wypłacanemu usługodawcy nie będącemu rezydentem

Sentencja

1) Artykuły 59 i 60 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie:

— obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi do wynagrodzenia usługodawców nie będących rezydentami na terytorium państwa członkowskiego, w którym świadczone są usługi, stosuje się potrącenie u źródła, podczas gdy nie ma ono zastosowania do wynagrodzenia usługodawców będących rezydentami na terytorium tego państwa,

— obowiązywaniu przepisów krajowych przewidujących odpowiedzialność usługobiorcy, który nie dokonał potrącenia u źródła, do jakiego był zobowiązany.

2) Artykuły 59 i 60 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób:

— że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych wykluczających odliczenie przez usługobiorcę zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia usługodawcy nie będącego rezydentem, przy dokonywaniu potrącenia podatku u źródła, kosztów uzyskania przez tego usługodawcę przychodu bezpośrednio związanych z jego działalnością w państwie członkowskim, w którym świadczy on usługę, podczas gdy usługodawca będący rezydentem w tym państwie zobowiązany byłby wyłącznie do zapłaty podatku od dochodów netto, to jest po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu;

— że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi tylko koszty uzyskania przychodu bezpośrednio związane z przynoszącą objęty opodatkowaniem przychód działalnością w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa, o jakich usługodawca mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim poinformował zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia podlegając odliczeniu przy potrąceniu u źródła i zgodnie z którymi ewentualne koszty uzyskania przychodu nie związane bezpośrednio z tą działalnością mogą zostać wzięte pod uwagę w ramach późniejszego postępowania w sprawie zwrotu podatku;

— że nie stoją one na przeszkodzie temu, by zwolnienie podatkowe, z jakiego na umowy między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Niderlandów o unikaniu podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym i podatkiem majątkowym oraz różnymi innymi podatkami, a także regulującej inne kwestie o charakterze podatkowym, zawartej w dniu 16 czerwca 1959 r., korzysta usługodawca nie będący rezydentem świadczący usługi w Niemczech, mogło zostać wzięte pod uwagę przy potrąceniu przez zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia podatku u źródła lub w późniejszym postępowaniu w sprawie zwrotu podatku, albo na podstawie elementów akt sprawy omówionych w pkt 21 niniejszego wyroku w ramach postępowania karnoskarbowego przeciwko temu ostatniemu, wyłącznie pod warunkiem wystawienia przez właściwy organ podatkowy zaświadczenia o spełnieniu warunków zwolnienia ustanowionych w tej umowie.